

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 11Csp/124/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117214156
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Pribulová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2018:2117214156.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava sudkyňou JUDr. Zuzanou Pribulovou v právnej veci sporu žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, zastúpený: TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., IČO: 36 613 843, Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, proti žalovanému: O. B., D.. XX.XX.XXXX, H. N. A. XXXX/X, N. G., zastúpený: JUDr. Michal Krutek, s.r.o., IČO: 47 254 581, Hlavná 11, 917 01 Trnava, o zaplatenie 13.576,11 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žaloba sa z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania, o ktorej výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou zo dňa 30.05.2017, doručenu tunajšiemu súdu e-mailom dňa 30.05.2017, doplnenou v lehote originálom, domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 13.576,11 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,15 % ročne zo sumy 11.602,86 eura od 01.07.2014 do 01.02.2017, vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11.552,86 eura od 02.02.2017 do 27.02.2017 a vo výške 5,00 % ročne zo sumy 11.502,86 eura od 28.02.2017 do zaplatenia, ako aj zaplatiť mu náhradu trov konania.

2. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že na základe Zmluvy o postúpení portfólia pohľadávok č. 335/2016 zo dňa 07.12.2016 uzatvorenej medzi postupcom ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s. a žalobcom postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Postupca so žalovaným (stavebným sporiteľom - dlžníkom) uzatvoril dňa 11.07.2013 Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere. Súčasťou Zmluvy sú Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby a Úverové podmienky pre fyzické osoby. Predmetom Zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru pod číslom 28644414 vo výške 14.000,- eur, pričom po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol mimoriadny medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj „Všeobecných obchodných podmienok pre stavebné sporenie“ sa mimoriadny medziúver zmenil na stavebný úver pod číslom 710975304 vo výške cca 10.500,- eur (presná výška stavebného úveru sa rovná rozdielu cieľovej sumy a naspojenej sumy pri pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení). Žalovaný sa zaviazal vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 46,20 eura. Do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom úvere sa žalovaný zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru a poistné z poistenia úveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 94,54 eura. Vzhľadom k tomu, že žalovaný aj po upozorneniach porušoval povinnosti vyplývajúce zo Zmluvy a porušil povinnosť splácať riadne a včas dohodnuté splátky podľa Zmluvy, postupca v súlade s príslušnými ustanoveniami čl. VI. a VII. Úverových podmienok odstúpil od Zmluvy a zároveň požadoval okamžité vrátenie poskytnutých

úverových prostriedkov. Žalovaný uhradil dlžnú sumu čiastočne, a to dňa 01.02.2017 vo výške 50,- eur a dňa 27.02.2017 vo výške 50,- eur. Dlžná suma k dnešnému dňu predstavuje 13.576,11 eura. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 13.676,11 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.602,86 eura, zmluvného úroku v sume 504,44 eura a nezaplateného sankčného úroku v sume 1.568,81 eura, v súlade s Prílohou k Zmluve o postúpení zo dňa 07.12.2016, kde postupca ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s. deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje zákonný úrok z omeškania počnúc dňom 01.07.2014, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti odstúpenia od zmluvy. S účinnosťou od 01.02.2013 je výška úrokov z omeškania určená nariadením vlády č. 87/1995 Z. z. tak, že výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

3. Súd žalobe v celom rozsahu vyhovel vydaním platobného rozkazu č.k. 11Csp/124/2017-54 zo dňa 27.02.2018, proti ktorému podal žalovaný odpor s vecným odôvodnením, z ktorého dôvodu súd platobný rozkaz uznesením č.k. 11Csp/124/2017-81 zo dňa 02.05.2018 zrušil.

4. V odpore žalovaný uviedol, že ako vyplýva z Predžalobnej výzvy zo dňa 09.12.2015, Odstúpenia od úverovej zmluvy zo dňa 03.06.2014 a Prílohy k zmluve o postúpení pohľadávky ku dňu 07.12.2016, zo strany žalobcu došlo k odstúpeniu od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 28644414/710975304 a k zosplatneniu zostatku úveru ku dňu 31.05.2014. Vzhľadom na skutočnosť, že k zosplatneniu úveru došlo ku dňu 31.05.2014, uplynula dňa 31.05.2018 trojročná premlčacia lehota. Z dôvodu, že podanie žalobcu bolo Okresnému súdu Trnava doručené až dňa 05.06.2018, čo vyplýva z pečiatky Okresného súdu Trnava, teda 5 dní po uplynutí premlčacej doby, žalovaný vznáša námietku premlčania voči celému nároku žalobcu uplatneného v tomto konaní. Ďalej žalovaný uviedol, že z dôvodu, že žalobca nepreukázal, že pri poskytnutí úveru konal s odbornou starostlivosťou, resp. nepreukázal, že z jeho strany neprišlo k hrubému porušeniu povinností v zmysle § 7 ods. 1 ZoSU, keď neposudzoval schopnosť žalovaného splácať úver a nevyžiadal si akékoľvek údaje o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave žalovaného ako spotrebiteľa, nebol oprávneným vyžadovať od žalovaného jednorazové splatenie celého úveru. Na základe uvedeného preto žalovaný vznáša námietku premlčania aj voči jednotlivým splátkam, ktoré boli splatné pred podaním predmetného podania. Na premlčanie nároku žalobcu nemá žiaden vplyv ani skutočnosť, že žalovaný dňa 01.02.2017 uhradil sumu 50,- eur a dňa 27.02.2017 sumu 50,- eur. Uznanie dlhu, riadiace sa OZ, musí byť urobené písomne a dlžník v tomto písomnom uznaní musí uviesť, že zaplatí dlh, ktorý musí byť špecifikovaný čo do dôvodu a výšky. Zo žalobcom predložených dôkazov však nevyplýva, že by žalovaný uznal dlh vyplývajúci zo žalobcom uplatnenej pohľadávky tak, ako to má na mysli § 558 OZ. Žalovaný ďalej uviedol, že v zmluve absentuje výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov zo stavebného úveru, na základe čoho je predmetný spotrebiteľský úver bez úrokov a bez poplatkov. Žalovaný poukazoval na to, že žalobca uviedol, že predmetná pohľadávka je okrem iného tvorená aj nezaplateným sankčným úrokom v sume 1.568,81 eura, pričom žalovanému nie je zrejmé, čo predstavuje predmetný sankčný úrok. Záverom žalovaný navrhol žalobu zamietnuť a priznať žalovanému nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu.

5. Žalobca v replike uviedol, že mimoriadny medziúver a stavebný úver poskytol pôvodný veriteľ na účel modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo udržiavacie práce na nich. V zmysle čl. II Zmluvy sa čerpanie mimoriadneho medziúveru uskutočnilo nasledovným spôsobom: prvé čerpanie po splnení odkladacích podmienok, preddavkovo 80 % z poskytnutého úveru, dočerpanie 20 % z poskytnutého úveru po predložení dokladov účelového poskytnutia úveru. V zmysle čl. III bod 1 ods. a) a b) zmluvy je úroková sadzba mimoriadneho medziúveru 7,62 % p.a. a sadzba úroku z omeškania je o 5 % p.a. vyššia ako úroková sadzba uvedená v bode 1 písm. a) tohto článku. V zmysle čl. IV bod 1.1 zmluvy sa žalovaný zaviazal každý mesiac poukazovať na účet stavebného sporenia č. 710975304 od mesiaca nasledujúceho po uzavretí zmluvy do nasporovania 25 % z cieľovej sumy zmluvy stavebnom sporení vkladu v minimálnej výške 46,20 eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca. Počet vkladov na účet stavebného sporenia až do pridelenia cieľovej sumy je 78. V zmysle čl. IV bod 2.1 zmluvy sa žalovaný zaviazal poukazovať na účet stavebného sporenia č. 710975304 od mesiaca nasledujúceho po prvom čerpaní mimoriadneho medziúveru do pridelenia cieľovej sumy splácať úroky, poplatky z mimoriadneho medziúveru a poistné z poistenia úveru pravidelné mesačné splátky vo výške 94,54 eura vždy od 1. do 16. dňa príslušného mesiaca. Počet vkladov na

účet stavebného sporenia až do pridelenia cieľovej sumy je 78. Žalovaný dal súhlas s inkasom úverovej splátky, ktoré bude veriteľ vykonávať vždy v deň poukázania úverovej splátky z účtu stavebného sporenia č. 710975304 na účet mimoriadneho medziúveru č. 28644414. V zmysle čl. IV bod 2.2 zmluvy úverovú splátku tvorí splátka úroku s cieľovej sumy vo výške 90,13 eura, suma poplatku za poskytnutie informácie o zúčtovaní na účte vo výške 1/12 z ročného poplatku vo výške 0,21 eura a suma poistného 4,20 eura. V zmysle čl. VII. zmluvy si pôvodný veriteľ a žalovaný dohodli poistenie pre prípad smrti, invalidity, invalidity následkom úrazu a pracovnej neschopnosti. V zmysle čl. IX. si pôvodný veriteľ a žalovaný dohodli poplatok za spracovanie a schválenie úverového prípadu vo výške 138,60 eura, poplatok za správu vkladového účtu vo výške 12,- eur ročne, poplatok za poskytnutie elektronického výpisu z účtu ku dňu uzavretia zmluvy vo výške 2,50 eura. Pohľadávka žalobcu ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky predstavovala sumu 13.676,11 eura, ktorá pozostávala z istiny vo výške 11.602,86 eura, zmluvného úroku v sume 504,44 eura a nezaplateného sankčného úroku v sume 1.568,81 eura, v súlade s Prílohou k Zmluve o postúpení zo dňa 07.12.2016, kde postupca ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s., deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný predložil pri poskytovaní úveru potvrdenie o prijíme od zamestnávateľa, výplatnú pásku, ktorou preukázal či sa mu z príjmu realizujú zrážky, a ak áno tak aké. Ďalej bol preverený aj status žalovaného v úverovom registri, z ktorého vyplynulo, že klient má aktívny jeden spotrebný úver, ktorý v čase poskytnutia úveru riadne splácal. V zmysle vyššie uvedeného má žalobca za to, že pôvodný veriteľ poskytnutí úveru postupoval s odbornou starostlivosťou. Žalobca ďalej uviedol, že nakoľko mimoriadny medziúver a stavebný úver poskytol pôvodný veriteľ na účel modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo udržiavacie práce na nich, má za to, že na tento úver sa nevzťahujú ustanovenia ZoSÚ. Prihliadnuc k obsahu zmluvy, žalobca zastáva názor, že uvedená zmluva spĺňa všetky náležitosti uvádzané v ustanovení § 4 ods. 2 ZoSÚ. Spotrebiteľ bol v zmysle požiadavky ZoSÚ zrozumiteľne informovaný o tom kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti, ktoré mu vyplývajú zo zmluvy. Podľa názoru žalobcu je v zmluve teda obsiahnutá výška, počet a termíny splátok. Pokiaľ by mal súd za to, že táto zákonná náležitosť je splnená len v prípade, ak zo zmluvy vyplýva koľko dlžník v jednotlivých splátkach plní na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky, t. j. len v prípade ak by súčasťou zmluvy bola amortizačná tabuľka s presným rozpisom aká časť splátky pripadá na istinu, aká na úrok a aká na poplatky, žalobca poukazuje na to, že takýto súdny výklad § 4 ods. 2 písm. i) ZoSÚ je v rozpore so Smernicou Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23. apríla 2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (ďalej aj „smernica“), ktorá bola transponovaná do nášho právneho poriadku práve ZoSÚ. Žalobca poukazoval na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie z 09.11.2016 vo veci C-42/15. Vzhľadom k vyššie uvedenému má žalobca za to, že posudzovaná zmluva obsahovala všetky náležitosti vyžadované ZoSÚ a smernicou, a preto poskytnutý úver nie je možné posudzovať ako bezúročný a bez poplatkov a nárok žalobcu bol v plnom rozsahu uplatnený dôvodne. Žalobca na podporu svojich tvrdení poukazoval aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. februára 2018, sp. zn. 3 Cdo 146/2017. K vznesenej námietke premlčania žalobca uvádza, že mimoriadna splatnosť celého úveru bola vyhlásená ku dňu 31.05.2014. Žaloba bola podaná dňa 30.05.2017 prostredníctvom elektronických prostriedkov (e-mailom) a v súlade s ust. § 125 ods. 2 CSP žalobca toto podanie doplnil v lehote 10 dní v listinnej podobe (dňa 05.06.2018). V zmysle uvedeného má žalobca za to, že k premlčaniu uplatňovaného nároku nedošlo. K istine vo výške 11.602,86 eura žalobca uviedol, že žalovanému bol dňa 11.07.2013 poskytnutý úver vo výške 11.200,- eur, čo predstavuje 80 % z poskytnutého úveru v zmysle čl. II Zmluvy. Žalovaný vykonal úhrady v celkovej výške 232,04 eura, ktoré boli v plnom rozsahu započítané na vyúčtovaný úrok. Ku dňu zosplatnenia boli žalovanému vyúčtované nasledujúce poplatky: upomienka 10,- eur (31.10.2013) + 20,- eur (31.11.2013) + 30,- eur (10.04.2014) (Štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch - časť Náklady v prípade oneskorených splátok); informácia o zúčtovaní na účte - 2,50 eura (Štandardné informácie o spotrebiteľských úveroch - časť Súvisiace náklady); poplatok za vyhlásenie okamžitej splatnosti - 278,60 eura (Sadzobník - Položka Výpoveď alebo odstúpenie od úverovej zmluvy zo strany ČSOB SP (str.2) 1,99% z poskytnutého úveru); poplatok za poistenie - 10 x 4,2 eura = 42,- eur. Postúpená istina teda predstavuje „čerpané finančné prostriedky“ + „vyúčtované poplatky“ + „kapitalizovaný úrok z úveru ku dňu 31.10.2013 = 11.200,- eur + 383,10 eura + 19,76 eura = 11.602,86 eura. Úrok z úveru vo výške 504,44 eura je vypočítaný vyčíslený nasledovne: 11.200,- eur (poskytnuté finančné prostriedky) x 7,62 % (dohodnutá úroková sadzba) /360 (počet dní bankového roku) x 319 (počet dní príslušného obdobia, od 16.07.2013 do 31.05.2014, t.j. do dňa zosplatnenia) = 756,24 eura. Úrok z úveru od dňa uzavretia zmluvy do dňa 30.10.2013 bol vyčíslený na sumu 251,78 eura, pričom úrok vo výške 232,02 eura bol uhradený a úrok vo výške 19,76 eura sa stal súčasťou istiny. Postúpený úrok teda predstavuje vyčíslený úrok od 01.11.2013 do 31.05.2014 vo

výške 504,44 eura. K úroku z omeškania vo výške 1.568,81 eura žalobca uviedol, že je v platobnej histórii evidovaný ako „úrok z omeškania“ a uviedol spôsob jeho výpočtu za príslušné obdobie. Po postúpení pohľadávky žalovaný uhradil sumu vo výške 100,- eur, ktorá bola v plnom rozsahu započítaná na postúpenú istinu. Žalovaná suma vo výške 13.576,11 eura teda pozostáva z istiny vo výške 11.502,86 eura, zmluvného úroku v sume 504,44 eura a nezaplateného sankčného úroku v sume 1.568,81 eura.

6. Žalovaný na uvedené reagoval na pojednávaní v tom zmysle, že okrem samotného uplynutia premlčacej doby z dôvodu bezdôvodného obohatenia, ktorá je v danom prípade dvojročná subjektívna, trpí konanie žalobcu resp. jeho právneho predchodcu aj ďalšími neodstrániteľnými vadami. Podľa názoru žalobcu sa v danom prípade nejedná o spotrebiteľský úver, a to z dôvodu podľa § 1 ods. 3 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, predmetné ustanovenie však hovorí o nadobudnutí, zachovaní vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo o výstavbe nehnuteľnosti. Podľa článku 1 ods. 4 písm. a) zmluvy o medziúvere sa však nejedná o naplnenie uvedenej výnimky, nakoľko okrem toho, že predmetné ustanovenie v úverovej zmluve je ustanovením všeobecným, nie je zrejmé ani to, či právny predchodca žalobcu skúmal na aké stavebné úpravy resp. výstavbu má byť úver použitý a ani to, či žalovaný je vlastníkom danej nehnuteľnosti. Daná argumentácia žalobcu je len snahou o vymanenie žalovaného ako spotrebiteľa spod ochrany, ktorú mu poskytuje zákon o spotrebiteľských úveroch. Konanie s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch nebolo doposiaľ v konaní preukázané. Z výpisu z účtu žalovaného za 6 kalendárnych mesiacov predchádzajúcich uzatvoreniu predmetnej zmluvy, jedná sa o účet vedený v ČSOB, vyplýva, že priemerným mesačným príjmom žalovaného bolo približne priemerne 505,- eur. Od uvedenej sumy je však potrebné odpočítať výšku splátky úveru poskytnutého právnym predchodcom žalobcu na základe úverovej zmluvy zo dňa 26.01.2012 vo výške 138,- eur mesačne. Napriek uvedenému bol poskytnutý žalovanému ďalší úver. Žalovaný bol povinný po pridelení cieľovej sumy uhrádzať predmetný úver vo výške 143,- eur mesačne. V danom prípade teda po odpočítaní predmetných dvoch splátok ostalo žalovanému na živobytie približne 242,- eur, pričom v uvedenom roku bolo životné minimum na 1 plnoletú osobu vo výške 198,- eur, uvedená suma sa k tomuto podstatne priblížila. V neprospech konania žalobcu s odbornou starostlivosťou svedčí aj to, že v prípade, ak by pri príjme žalovaného priemerne 505,- eur, bola na neho uvalená exekúcia, muselo by mu z jeho mzdy ostať minimálne 396,18 eura, pričom po odpočítaní už prvej splátky ostávalo z jeho mzdy len 367,11 eura. Napriek uvedenému poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému ďalší úver, pričom pri zohľadnení ďalšej splátky vo výške 142,59 eura by žalovanému z jeho mzdy odhladnuc od predmetnej dohody o zrážkach zostalo len 242,22 eura. Žalovaný sa domnieva, že právny predchodca žalobcu ako veriteľ nielenže neskúmal dostatočne príjem spotrebiteľa, ale vôbec nevykonával dokazovanie ani čo sa týka jeho výdavkov. Napriek tomu poskytol žalovanému úver vo výške 14.000,- eur. Žalovaný má za to, že právny predchodca žalobcu nekonal s odbornou starostlivosťou tak, ako mu to ukladá § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, teda z uvedeného dôvodu nebol oprávnený požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. Poukazuje na rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/716/2015 zo dňa 08.06.2016, kde Krajský súd v Trnave potvrdil rozsudok Okresného súdu Trnava a zároveň uviedol, že pokiaľ banka postúpila predmetnú pohľadávku z úveru v celom rozsahu, postupovala v rozpore s § 92 ods. 8 zákona o bankách, teda keďže ku dňu postúpenia pohľadávky nebol splatný celý úver, nebola banka oprávnená postúpiť svoju pohľadávku z úveru vrátane úrokov z neho v celosti inému subjektu. Ďalej žalovaný uviedol, že žalobca podal príslušnú žalobu dva dni pred uplynutím 3-ročnej premlčacej lehoty, ktorú následne doplnil v lehote 10 dní. Ako vyplýva zo súdneho spisu, predmetná žaloba, ako aj jej doplnenie boli vykonané advokátskou koncipientkou. Podľa § 16 ods. 2 zákona o advokácii môže pri jednotlivých úkonoch advokáta zastúpiť advokátsky koncipient. Napriek skutočnosti, že žalovaný nepredloženie plnomocenstva namietal už v podanom odpore, do dnešného dňa nedošlo k jeho doloženiu. Z judikatúry súdov pritom vyplýva, že advokátsky koncipient musí byť na každý z úkonov poverený jednotlivo.

7. Ako dôkazy žalobca predložil Zmluvu o postúpení portfólia pohľadávok č. 335/2016, Prílohu k Zmluve o postúpení zo dňa 07.12.2016, Doplnujúcu zmluvu k postúpeniu portfólia pohľadávok č. 335.1/2016, Oznámenie postupcu o postúpení pohľadávky zo dňa 16.12.2016, fotokópiu zásielky, Zmluvu o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 28644414/710975304 zo dňa 12.07.2013, Štandardné európske informácie o spotrebiteľskom úvere, Úverové podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné poisťné podmienky pre životné poistenie, Poisťnú zmluvu o poistení dlžníkov z medziúveru a stavebného úveru, Dodatky k Poisťnej zmluve, Všeobecné obchodné podmienky pre stavebné sporenie, Predžalobnú výzvu zo dňa 09.12.2015, vrátenú zásielku, Výzvu pred odstúpením zo dňa 10.04.2014, doručenkou, Odstúpenie od úverovej zmluvy zo dňa 03.06.2014, vrátenú zásielku, Pokus o zmier zo dňa

13.03.2017, Úrokové sadzby ECB, Úverovú správu, Výplatnú pásku, Potvrdenie o zamestnaní a príjme, kópiu e-mailu, platobnú históriu pri stavebnom sporení, platobnú históriu pri mimoriadnom medziúvere, Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby - obyvateľov.

8. Žalovaný ako dôkazy predložil výpisy z účtu žalovaného za mesiace 1,2,3,5,6/2013, Zmluvu o ČSOB spotrebiteľskom úvere č. 004691370R zo dňa 26.01.2012.

9. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.

10. Podľa § 297 CSP, súd na prejednanie sporu nariadi pojednávanie. Pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak a) sa vo veci rozhoduje rozsudkom pre zmeškanie v prospech spotrebiteľa, b) ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 eur.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie vyššie citovanými listinnými dôkazmi predloženými stranami, pričom z vykonaného dokazovania súd zistil nasledovný skutkový stav:

12. Dňa 12.07.2013 bola medzi právnym predchodcom žalobcu (ČSOB stavebná sporiteľňa, a.s.) ako veriteľom a žalovaným ako stavebným sporiteľom - dlžníkom uzavretá Zmluva o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere č. 28644414/710975304. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie mimoriadneho medziúveru vo výške 14.000,00 eur, pričom po pridelení cieľovej sumy a pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok sa mal mimoriadny medziúver zmeniť na stavebný úver vo výške cca 10.500,- eur. Z článku I. ods. 4 písm. a) zmluvy vyplýva, že účelom úveru je modernizácia a obnova bytu, rodinného domu vrátane súvisiacich drobných stavieb, bytového domu alebo na udržiavacie práce na nich. Žalovaný sa zaviazal vkladať na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške 46,20 eura, pričom do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom úvere sa žalovaný zaviazal splácať úroky z mimoriadneho medziúveru a poisťné z poistenia úveru v pravidelných mesačných splátkach vo výške 94,54 eura. Z čl. XI. ods. 2. písm. a) Úverových podmienok pre spotrebiteľské úvery (ÚP) vyplýva, že veriteľ má právo od úverovej zmluvy odstúpiť a požadovať okamžité splatenie poskytnutého úveru vrátane príslušenstva, ak dlžník mešká s viac ako dvoma mesačnými splátkami úveru alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Pre porušenie zmluvných podmienok, keď žalovaný nesplácal riadne a včas dohodnuté splátky, právny predchodca žalobcu listom zo dňa 03.06.2014 odstúpil od zmluvy. Odstúpenie od zmluvy bolo doručované žalovanému na adresu zo zmluvy, pričom bolo uložené na pošte dňa 09.06.2014.

13. Podľa § 488 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“), záväzkovým vzťahom je právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (pohľadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť splniť záväzok.

14. Podľa § 489 OZ, záväzky vznikajú z právnych úkonov, najmä zo zmlúv, ako aj zo spôsobenej škody, z bezdôvodného obohatenia alebo z iných skutočností uvedených v zákone.

15. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBZ“), zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

16. Podľa § 499 OBZ, za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

17. Podľa § 502 ods. 1 OBZ, od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

18. Podľa § 52 ods. 1 až 4 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. (1) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. (2) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. (3) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. (4)

19. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3, 5 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. (1) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. (2) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. (3) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné. (5)

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. (1) V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. (2)

21. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoSÚ“), tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

22. Podľa § 1 ods. 2 ZoSÚ, spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

23. Podľa § 1 ods. 3 písm. d) ZoSÚ, spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorého účelom je nadobudnutie alebo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti alebo výstavba nehnuteľnosti.

24. Podľa § 48 ods. 1 a 2 OZ, od zmluvy môže účastník odstúpiť, len ak je to v tomto alebo v inom zákone ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté. (1) Odstúpením od zmluvy sa zmluva od začiatku zrušuje, ak nie je právnym predpisom ustanovené alebo účastníkmi dohodnuté inak. (2)

25. Podľa § 457 OZ, ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

26. Podľa § 100 ods. 1 a 2 OZ, právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovolá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať. (1) Premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka. (2)

27. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

28. Podľa § 107 ods. 1 a 2 OZ, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. (1) Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo. (2)

29. Podľa § 524 ods. 1 a 2 OZ, veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. (1) S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené. (2)

30. Súd na základe vykonaného dokazovania a po zhodnotení jeho výsledkov dospel k záveru, že žaloba je nedôvodná a je potrebné ju zamietnuť.

31. Právny vzťah medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným založený zmluvou o úvere je právnym vzťahom založeným spotrebiteľskou zmluvou a je nevyhnutné posudzovať ho nielen podľa príslušných ustanovení Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.), ale aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (§ 52 a nasl. OZ). K uvedenému záveru dospel súd z dôvodu, že uvedená zmluva je formulárovou spotrebiteľskou zmluvou, nakoľko text zmluvy bol vopred pripravený, žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť žiadnym podstatným spôsobom zasahovať do jej obsahu. Právny predchodca žalobcu pri uzatváraní zmluvy vystupoval ako podnikateľ, ktorý koná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a zároveň ako veriteľ, keď poskytol žalovanému spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania a žalovaný vystupoval ako spotrebiteľ, pretože nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, a úver bol žalovanému poskytnutý za iným účelom ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania. S poukazom na vyššie uvedené a vychádzajúc zo zásady *lex specialis derogat legi generali*, podľa ktorej špeciálna právna úprava, ktorou sú v danom prípade ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, má prednosť pred všeobecnou úpravou, ktorou je Obchodný zákonník, súd vyhodnotil zmluvný vzťah podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

32. Zmluvný vzťah založený na základe predmetnej zmluvy o úvere nespadá pod úpravu ZoSÚ, nakoľko ide o úver, ktorého účelom bolo zachovanie vlastníckych práv k nehnuteľnosti, a preto súd na tento zmluvný vzťah neaplikoval ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z.. Súd však aplikoval na vzájomný vzťah ustanovenia Občianskeho zákonníka, a to bez ohľadu na to, že zmluva o úvere je tzv. absolútny obchod (§ 261 ods. 3 písm. d) OBZ). S poukazom na vyššie uvedené, aplikoval súd tak ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj Občianskeho zákonníka (§ 52 a nasl.), v časti, kde je nevyhnutné predmetný právny vzťah medzi účastníkmi posudzovať podľa ustanovení Občianskeho zákonníka.

33. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu v súlade s čl. XI. ods. 2. písm. a) ÚP odstúpil od Zmluvy o mimoriadnom medziúvere a stavebnom úvere listom zo dňa 03.06.2014, ktorá skutočnosť nebola medzi stranami sporná, a zároveň požadoval zaplatenie celej splatnej dlžnej sumy aj s príslušenstvom (čl. 37). Odstúpenie od zmluvy sa dostalo do sféry dispozície žalovaného uložením zásielky (doručovanej mu na adresu zo zmluvy) dňa 09.06.2014 na pošte (čl. 38), a teda možno ho uvedeného dňa považovať za doručené žalovanému. V zmysle § 48 ods. 2 OZ sa odstúpením od zmluvy zrušila zmluva s účinkami *ex tunc* (od začiatku), čím zanikli práva a povinnosti účastníkov zo zmluvy, pričom momentom odstúpenia od zmluvy mali účastníci zrušenej zmluvy povinnosť navzájom si vrátiť už vykonané plnenia podľa § 457 OZ.

34. Pokiaľ ide o čl. XI. ods 3. ÚP (čl. 20), v zmysle ktorého „v prípade odstúpenia od úverovej zmluvy nezaniká záväzok dlžníka, spoludlžníka a ručiteľa/ľov splatiť celú dlžnú sumu vrátane príslušenstva“, k tomuto súd uvádza, že toto dojednanie nebolo individuálne dojednané a nie je možné na neho prihliadať z nasledovných dôvodov.

35. Zmluva o úvere uzavretá medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným, hoci je ako zmluvný typ upravená v Obchodnom zákonníku (§ 497 a nasl.) a predstavuje „absolútny obchod“, sa ako spotrebiteľská zmluva spravuje aj ustanoveniami § 52 a nasl. OZ, keď zároveň vzhľadom na povahu účastníkov zmluvy (podnikateľ - spotrebiteľ) a na nepodnikateľský účel zmluvy, vznikli medzi účastníkmi zmluvy typické občianskoprávne vzťahy. Na zmluvu preto dopadá i ustanovenie § 54 ods. 1 OZ. Z vyššie citovaného ustanovenia § 54 ods. 1 OZ pritom vyplýva jednoznačný záver o tom, že práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy sa nemôžu odchýliť od Občianskeho zákonníka v

neprospech spotrebiteľa a spotrebiteľ si ani iným spôsobom nemôže zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Uvedené vedie potom následne k tomu, že dojednania v spotrebiteľskej zmluve sú v takomto prípade použiteľné len vtedy, ak neodporujú úprave, ktorá má prednosť, a teda úprave spotrebiteľských vzťahov v Občianskom zákonníku a na neho nadväzujúcich predpisoch. Iné zmluvné dojednanie, ktoré by zaväzovalo spotrebiteľa aj po odstúpení od zmluvy platiť úver aj s úrokmi, poplatkami a ostatnými nákladmi, t.j. ako keby k odstúpeniu nedošlo, je v rozpore s § 54 OZ, nakoľko ustanovenie spotrebiteľskej zmluvy, ktoré zaväzuje spotrebiteľa nad rámec povinností vzniknutých podľa Občianskeho zákonníka, evidentne zhoršuje jeho postavenie. Také ustanovenie zmluvy o úvere, podľa ktorého má spotrebiteľ plniť zmluvné povinnosti aj napriek odstúpeniu od zmluvy (čl. XI. ods. 3. ÚP) je nevýhodnejšie ako účinky odstúpenia od zmluvy podľa úpravy v ustanoveniach § 48 a § 457 OZ. Predmetné dojednanie o odlišnom režime v prípade odstúpenia od zmluvy je potom v rozpore s ustanovením § 54 ods. 1 OZ, a teda ide o neplatné dojednanie podľa § 39 OZ, nakoľko je v rozpore so zákonom. Znamená to, že uvedenému dojednaniu nemožno pripisovať žiadny právny význam a pri posudzovaní účinkov odstúpenia od zmluvy treba postupovať podľa príslušných ustanovení upravujúcich občiansko-právne vzťahy.

36. Zároveň má súd za to, že v prípade, že existuje duplicitná právna úprava rovnakých inštitútov súkromného práva (v tomto prípade úprava odstúpenia od zmluvy) a zároveň boli následne do právneho poriadku SR zavedené ustanovenia na ochranu spotrebiteľa (a to najmä ustanovenie § 54 ods. 1 OZ a § 52 ods. 2 OZ), súd má za to, že ani použitie právnej úpravy odstúpenia od zmluvy podľa Obchodného zákonníka nie je namieste. Z hľadiska historického výkladu a súvislostí medzi ustanoveniami § 54 ods. 1 OZ a § 261 ods. 6 OBZ (pôvodne § 261 ods. 3) je zrejmé, že v čase „vzniku“ ustanovenia Obchodného zákonníka (o tom, že „absolútne obchody“ sa spravujú treťou časťou Obchodného zákonníka), neexistovali ani len základy spotrebiteľského práva, keď pojem spotrebiteľa bol do nášho právneho poriadku zavedený až zákonom č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa. Ak teda neskôr zavedené ustanovenia Občianskeho zákonníka (rozumej po účinnosti ustanovenia § 261 ods. 3 písm. d), teraz 261 ods. 6 písm. d) OBZ) ukladajú pri kolízii viacerých ustanovení použiť ustanovenia, ktoré sú pre spotrebiteľa priaznivejšie, súd má za to, že tým nie vylúčený takýto postup ani v prípade „absolútnych obchodov“. Ustanovenia § 52 ods. 2 a § 54 ods. 1 OZ pritom možno zároveň považovať za súčasť špeciálnej právnej úpravy v oblasti spotrebiteľského práva, ktoré ustanovenia majú špeciálne postavenie vo vzťahu k ustanoveniam Obchodného zákonníka, nakoľko riešia práve situáciu kolízie na jednej strane ustanovení príp. zmluvných dojednaní, ktoré nie sú na prospech spotrebiteľa (v tomto prípade účinky odstúpenia od zmluvy ex nunc podľa OBZ) a na druhej strane ustanovení o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetkých iných ustanovení upravujúcich právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ (účinky odstúpenia od zmluvy ex tunc podľa OZ), práve v prospech tejto druhej skupiny ustanovení. Súd zastáva názor, že neskoršia právna úprava v rámci spotrebiteľského práva (§ 52 ods. 2, § 54 ods. 1 OZ), teda vylučuje odchylenie sa od Občianskeho zákonníka v neprospech spotrebiteľa, čo znamená, že aj v prípade otázky odstúpenia od zmluvy sa použijú „všetky iné ustanovenia upravujúce práve vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ“, t.j. ustanovenie § 48 ods. 2 OZ v spojení s ustanovením § 457 OZ.

37. Okrem toho súd poukazuje na ustanovenie § 52 ods. 2 OZ (v znení účinnom od 01.04.2015), v zmysle ktorého sa na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Prednostné použitie Občianskeho zákonníka na spotrebiteľské vzťahy v zmysle citovaného ustanovenia sa pritom nevzťahuje len na vzťahy založené po jeho účinnosti. Uvedené ustanovenie nadobudlo účinnosť dňom 01.04.2015, pričom právny predpis, ktorého je súčasťou, nemá prechodné ustanovenie, preto sa od jeho účinnosti vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred týmto dňom. Súd pritom poukazuje napr. na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 MCdo 14/2014 zo dňa 21.04.2015, v ktorom dovolací súd uviedol, že ustanovenie § 52 ods. 2 tretia veta Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva, sa vzťahuje aj na právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou.

38. Súd poukazuje napr. na rozsudok Krajského súdu v Prešove č.k. 6 Co 81/2012-279 zo dňa 14.02.2013, ktorý bol na základe sťažnosti predmetom kontroly ústavnosti na Ústavnom súde SR, keď sťažnosť proti nemu bola uznesením č.k. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19.06.2013 odmietnutá, a teda Ústavný súd SR neoznačil takýto postup za ústavne nekonformný. Okrem toho súd dáva do pozornosti aj rozsudok Krajského súdu v Trnave č.k. 11Co/410/2015-114 zo dňa 16.03.2016, kde odvolací súd v odôvodnení uviedol, že „je preto potrebné uzavrieť, síce nepopierajúc povahu úverovej

zmluvy ako absolútneho obchodu, že na otázku odstúpenia navrhovateľa od predmetnej zmluvy je potrebné vzhľadom na spotrebiteľský charakter zmluvy aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, ktoré sú pre spotrebiteľa výhodnejšie. Takéto pravidlo je ustálené aj v aplikačnej praxi súdov (pozri napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR zo dňa 25.01.2011 sp. zn. 5MCdo/20/2009, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 23.11.2011 sp. zn. 17Co/167/2011, rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 11.06.2013 sp. zn. 6Co/218/2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/26/2012 a 6Co/81/2012), ktoré riešenie odobril aj Ústavný súd Slovenskej republiky v uznesení pod sp. zn. I. ÚS 402/2013-10 zo dňa 19. júna 2013, v ktorom skonštatoval, že prednostným uplatnením Občianskeho zákonníka na prospech spotrebiteľa na úver ako absolútny obchod upravený v Obchodnom zákonníku nedošlo k porušeniu ústavných práv veriteľa.“.

39. Žalovaný v konaní namietal, že žalobu podal aktívne vecne nelegitimovaný subjekt (pre neplatné postúpenie pohľadávky), súd však dospel k záveru, že i keby žalobcovi svedčala aktívna vecná legitímácia, bolo by potrebné žalobu zamietnuť pre uplatnenie práva až po uplynutí premičacej doby, keď zo strany žalovaného bola účinne vznesená námietka premičania. Vykonávanie dokazovania ohľadom aktívnej vecnej legitímácie žalobcu by potom bolo v rozpore s rýchlosťou a hospodárnosťou konania, keďže by k inému rozhodnutiu súdu i tak nemohlo viesť.

40. Premičanie je kvalifikované uplynutie času, ktorý uplynul bez toho, že by právo bolo vykonané. Premičaním právo nezaniká, iba sa oslabuje a trvá ďalej vo forme naturálneho záväzku, čo znamená, že jeho uplatniteľnosť je obmedzená na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Účelom premičania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnemu vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadom svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

41. V konaní ide o právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia, ktoré sa premičuje v 2-ročnej subjektívnej premičacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil (§ 107 ods. 1 OZ), najneskôr v 3-ročnej (resp. 10-ročnej, ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie) objektívnej premičacej dobe, ktorá začína plynúť odo dňa, keď k bezdôvodnému obohateniu došlo (§ 107 ods. 2 OZ). Tieto dve premičacie doby začínajú plynúť, plynú a končia sa nezávisle od seba. Ich vzájomný vzťah je taký, že ak sa skončí plynutie jednej z nich, právo sa premičí, a to aj napriek tomu, že poškodenému ešte plynie druhá premičacia doba. Odstúpením od zmluvy vzniklo právnenému predchodcovi žalobcu právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia od žalovaného v dvojročnej subjektívnej premičacej dobe. Premičacia doba v danom prípade začala plynúť dňa 10.06.2014 (nasledujúci deň po doručení odstúpenia od zmluvy) a uplynula dňa 10.06.2016 (piatok). Nakoľko bola žaloba podaná dňa 30.05.2017, bola podaná až po márnom uplynutí premičacej doby podľa § 107 ods. 1 OZ. K argumentácii žalobcu, že ak by došlo k bezdôvodnému obohateniu v zmysle Občianskeho zákonníka, jednalo by sa o právny dôvod, ktorý odpadol až samotným odstúpením od zmluvy a premičaciu lehotu je potrebné rátať odo dňa samotného odstúpenia ako právneho dôvodu, ktorý v tento deň odpadol, súd uvádza, že premičaciu dobu počítal od doručenia odstúpenia žalovanému, a teda od neskoršieho dátumu.

42. V otázke premičania pritom súd dospel k záveru, že v zmysle § 54 ods. 1 OZ je potrebné posúdiť otázku premičania podľa všeobecného právneho predpisu, ktorý upravuje spotrebiteľské právo, a to podľa Občianskeho zákonníka, nakoľko právna úprava uvedených inštitútov podľa Občianskeho zákonníka je pre spotrebiteľa priaznivejšia. Súd zároveň poukazuje na skutočnosť, že to bol dodávateľ, ktorý naformuloval text zmluvy a rozhodol sa využiť inštitút odstúpenia od zmluvy, aj keď existujú iné inštitúty súkromného práva, ktoré zmluvu komplexne nerušia s účinkami od momentu jej uzavretia (výpoveď, strata výhody splátok).

43. V konaní bola teda zo strany žalovaného vznesená námietka premičania, na ktorú súd prihliadol ako na dôvodnú, dospel k záveru, že z dôvodu premičania nároku žalobcu nebolo možné mu uplatnený nárok priznať, a preto súd žalobu ako nedôvodnú vo výroku I. rozsudku zamietol. Za premičané považoval súd aj uplatnené úroky z omeškania, keďže tvoria príslušenstvo pohľadávky a sledujú jej osud, z čoho možno usúdiť, že vedľajší úrokový záväzok sa premičí najneskôr v rovnakej dobe ako hlavný peňažný záväzok.

44. Z dôvodu uplatnenia nároku po uplynutí premičacej doby a jeho zamietnutia v celom rozsahu z tohto dôvodu, súd s poukazom na zásadu rýchlosti a hospodárnosti konania (čl. 17 CSP) ďalej

neskúmal opodstatnenosť tohto uplatneného nároku navrhovateľa, v zmysle tvrdenej bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, otázky konania právneho predchodcu žalobcu s odbornou starostlivosťou a otázky aktívnej vecnej legitímácie žalobcu, nakoľko z dôvodu premlčania nároku a účinného vznesenia námietky premlčania by dokazovanie nevedlo k inému rozhodnutiu súdu.

45. K žiadosti žalobcu o odročenie pojednávania s poukazom na listinné dôkazy predložené žalovaným na pojednávaní a s poukazom na fakty ohľadom príjmov a výdavkov žalovaného (ktoré je potrebné preveriť u postupcu), súd uvádza, že nešlo o dôležitý dôvod pre odročenie pojednávania. Súd žalobu zamietol z dôvodu prihliadnutia na námietku premlčania nároku žalobcu vznesenú zo strany žalovaného, ktorej sa listinné dôkazy predložené žalovaným netýkali, a žalobca na pojednávaní nenavrhol doplniť skutkové tvrdenia ani dokazovanie v tomto smere. Ak chcel žalobca doplniť právnu argumentáciu, uvedené nie je dôvodom pre odročenie pojednávania, pretože v zmysle § 181 ods. 4 CSP súd môže (t.j. ani nemá povinnosť) určiť dodatočnú lehotu len na doplnenie podstatných a rozhodujúcich skutkových tvrdení a na označenie alebo predloženie dôkazov, nie na právnu argumentáciu, ktorej musí byť právny zástupca schopný priamo na pojednávaní. Ak žalobca mienil, ako to uviedol pred otvorením pojednávania, predložiť rozhodnutia odvolacích súdov, súd poukazuje na skutočnosť, že týmito súd nie je s poukazom na ustanovenie § 193 CSP viazaný, keď zároveň nemohlo ísť o prípad v zmysle § 391 ods. 2 CSP (viazanosť súdu právnym názorom odvolacieho súdu).

46. Podľa § 251 CSP, trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

47. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. (1) Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. (2)

48. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

49. Podľa § 262 ods. 1 a 2 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. (1) O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník. (2)

50. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa ustanovenia § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP, keď žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, čo znamená nárok žalovaného voči žalobcovi na náhradu účelne vynaložených trov celého konania v rozsahu 100% trov konania, o čom súd rozhodol vo výroku II. rozsudku, keď v konaní nebol tvrdený a súd sám nezistil dôvod na postup podľa § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté v zmysle § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Trnava (§ 355 ods. 1 CSP, § 357 písm. m) CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
 - h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.
- Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.